

Ομιλία του Προέδρου της Ομοσπονδίας Συνταξιούχων ΙΚΑ, Δήμου Κουμπούρη

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Θεώρησα ότι πρέπει να πάρω το λόγο στη σημερινή σύσκεψη για δύο κυρίως λόγους: Πρώτον ως Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Συνταξιούχων και δεύτερον γιατί εργάστηκα στα ΒΑΕ για 40 χρόνια και συνταξιοδοτήθηκα με βάση αυτόν τον κανονισμό.

Ο πρώτος λόγος είναι, ότι ορισμένοι συνταξιούχοι συνάδελφοι με ρωτάνε αν θα τους πιάσει ο αποχαρκτηρισμός των ΒΑΕ. Είναι λάθος να κάνουμε τέτοιες ερωτήσεις μετά από τις εμπειρίες που έχουμε αποκτήσει. Πρέπει να σταματήσει ανάμεσα στην εργατική τάξη η λογική «ποιους θα πιάσει και ποιους θα αφήσει». Να είναι καθαρό, ότι τα μέτρα αφορούν συνολικά την εργατική τάξη και εξαιρέσεις δεν θα υπάρξουν.

Να απορρίψουμε τη φιλολογία των υποστηρικτών του συστήματος και τη συντεχνιακή λογική τους. Για παράδειγμα, γνωρίζουμε πριν από λίγο διάστημα ποια ήταν η επιχειρηματολογία των συμβιβασμένων ηγεσιών στο συνδικαλιστικό κίνημα, που υπηρετούν αυτή τη γραμμή και την κατεύθυνση. Υποστήριζαν, ότι δε μπορούν να περικοπούν οι συντάξεις γιατί πρέπει να αλλάξει το Σύνταγμα. Οι συντάξεις όμως πετσοκόβονται.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες.

Η εργατική τάξη είναι ενιαία. Η επίθεση του κεφαλαίου είναι ενιαία και η εργατική τάξη πρέπει να αντιδράσει ενιαία, είτε είμαστε εργαζόμενοι, είτε είμαστε συνταξιούχοι. Δεν μου λέτε, παρακαλώ, το ζήτημα των ΒΑΕ, που σήμερα συζητάμε, είναι μόνο ζήτημα των κλάδων που είναι στα ΒΑΕ ή είναι ζήτημα της εργατικής τάξης και σαν τέτοιο πρέπει να το δούμε;

Νομίζω ότι εδώ που είμαστε το κατανοούμε ότι είναι ζήτημα της εργατικής τάξης και ενιαία πρέπει να το παλέψουμε. Όχι μόνο να μην δεχτούμε να αλλάξει, να μην κοπεί τίποτα, αλλά να παλέψουμε να πετύχουμε και βελτιώσεις με βάση τις σημερινές απαιτήσεις και τις ανάγκες της εργατικής τάξης.

Όλα αυτά τα ζητήματα διεκδίκησης, που μπήκαν και εισηγητικά, βοηθάνε και χρειάζεται να οργανώσουμε το κίνημα της εργατικής τάξης ενιαία, ενωμένα, με ταξικό προσανατολισμό, με αποφασιστικότητα, να δώσουμε την απάντηση που σήμερα χρειάζεται.

Μόνο έτσι θα βοηθήσουμε την εργατική τάξη να γίνει τάξη αυτή καθαυτή για τον εαυτό της, να μπορεί να αποκρούσει και πολύ περισσότερο να ανατρέψει αυτές τις πολιτικές. Να φέρει στο προσκήνιο την απαίτηση της να βάλει φραγμό στην εκμετάλλευση και ο πλούτος που παράγει να ικανοποιήσει τις δικές της ανάγκες, τις ανάγκες του λαού.

Το δεύτερο ζήτημα που θέλω να πω είναι το εξής: Πρέπει να συγκεντρώνουμε στοιχεία και ζωντανά παραδείγματα από τους χώρους εργασίας με ΒΑΕ.

Προσωπικά, θα ήθελα να αναφέρω ένα ζωντανό παράδειγμα από την ζωή μου όλα τα χρόνια στις φάμπρικες και τα τελευταία χρόνια μετά από την συνταξιοδότηση μου. Τον Φλεβάρη του 2007 βγήκαμε στη σύνταξη 12 συνάδελφοι, εργάτες από την Χαλυβουργική. Από αυτούς τους συναδέλφους που φύγαμε, υπάρχουν κι άλλα στοιχεία αλλά αυτό είναι πολύ χαρακτηριστικό παράδειγμα, οι 5 πέθαναν, από καρδιά, καρκίνο, εγκεφαλικό και από μία σπάνια πάθηση των πνευμόνων. Από τους υπόλοιπους, οι τρεις έχουν κάνει εγχείριση ανοιχτής καρδιάς και ο ένας υποφέρει από την καρδιά του. Ο τέταρτος υποφέρει από μια βαριά δερματική πάθηση σε όλο του το σώμα που προήλθε από το επάγγελμα. Για τους υπόλοιπους δε έχει ακουστεί ακόμα κάτι.

Όταν λοιπόν λέμε βαριά και ανθυγιεινά, και όταν ορισμένοι υποστηρίζουν όσα υποστηρίζουν για να τα καταργήσουν κάνουν ότι δεν γνωρίζουν αυτά τα στοιχεία.

Χρειάζεται αγαπητοί συνάδελφοι να τα συγκεντρώνουμε τα στοιχεία από τους κλάδους και εδώ έχουμε πολύ δουλειά να κάνουμε.

Τέλος θα ήθελα να αναφέρω ένα ζήτημα ακόμα για τις νέες τεχνολογίες.

Οι νέες τεχνολογίες είναι μία εξέλιξη, που την πετυχαίνει ο άνθρωπος με το μυαλό του και τα χέρια του, αλλά ο καπιταλιστής την ιδιοποιείται. Ο καπιταλιστής λοιπόν, όταν εισάγει καινούριες τεχνολογίες, για παράδειγμα ένα νέο μηχάνημα, συνήθως αυτό συνοδεύεται και από κάποιες προδιαγραφές μέτρων ασφαλείας που πρέπει να τηρούνται. Παίρνονται όμως αυτά τα μέτρα ασφαλείας; Δεν παίρνονται συνάδελφοι, σχεδόν πουθενά.

Αν σε ορισμένες περιπτώσεις τοποθετηθούν μέτρα προστασίας, κάτω από την πίεση και τους αγώνες του συνδικαλιστικού κινήματος, στην πορεία εγκαταλείπεται η συντήρησή τους. Έτσι οι εργαζόμενοι εκτίθενται περισσότερο από τις νέες τεχνολογίες, που εάν δεν παρθούν μέτρα τέτοια που να προστατεύσουν είναι χειρότερη η κατάσταση από ότι όταν ήταν παλιότερα με τον κλασικό τρόπο παραγωγής. Υπάρχουν πολλά τέτοια παραδείγματα και στον κλάδο της χαλυβουργίας που ήμουν και σε άλλους κλάδους.

Νομίζω αγαπητοί συνάδελφοι, ότι δεν υπάρχει κανένα επιχείρημα από την μεριά της αστικής τάξης, των κυβερνήσεων, των συμβιβασμένων συνδικαλιστικών ηγεσιών, που να δικαιολογεί την κατάργηση των ΒΑΕ.

Πρέπει με αποφασιστικότητα να δώσουμε τη μάχη ενιαία σαν τάξη, εργαζόμενοι, συνταξιούχοι, άνεργοι, γυναίκες, νέοι, μικρότεροι, μεγαλύτεροι και με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα. Ευχαριστώ.